

A Fővárosi Ítéltábla dr. Puskás István pártfogó ügyvéd (**cím**) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek, dr. Madej Ferenc ügyvéd (**cím**) által képviselt alperes neve (**alperes címe**) alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2017. március 2. napján meghozott 22.P.22.166/2016/17. számú ítélete ellen a felperes részéről Pf.7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket és a pártfogó ügyvéd munkadíját teljes egészében az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2016. február 19. és 29. napja között az alperesnél tartózkodott. Részére az egészségügyi személyzet 2015. november 2. napjától 2017. október 16. napjáig diabetikus zsír- és fűszerszegény diétát, továbbá diabetikus 200 gramm tejmentes diétát rendelt. 2016. február 19-én a fogva tartó **Sz.-i** BV Intézet látta el a felperest hideg élelemmel. 2016. február 20-tól 24-ig alperes a felperes részére a tejmentes étrendet nem biztosította. A felperes az alperesnél az étrend ellen írásban panasszal nem élt, egészségügyi problémát nem jelzett, orvosi ellátásban nem részesült, egészségügyi vizsgálaton nem vett részt. A felperes kártérítési igényt terjesztett elő, ebben 300.000 forint megfizetését kérte, arra tekintettel, hogy 2016. február 19. napjától a BV Intézetben nem biztosítottak részére megfelelő ételmezést. 2016. február 26. napján a .../2016. számú határozatával alperes a felperes kártérítési igényét elutasította. Arra hivatkozott, hogy a felperes részére tejmentes étkezés 2015. november 2. napjáig volt elrendelve, 2016. február 19-től már nem kellett tejmentes étkezésben részesíteni.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette az egészséghez fűződő jogát azzal, hogy 2016. február 19. és 29. közötti időtartamban részére tejmentes diétát nem biztosított. A jogsértés miatt 300.000 forint sérelemdíj megfizetésére kérte kötelezni

az alperest. Hivatkozása szerint egészségügyi okokból elrendelték részére a zsír- és fűszerszegény, valamint a tejmentes diétát, ez utóbbit azonban az alperes nem biztosította. Előadta, hogy 10 napig tartózkodott az alperesnél, ezen idő alatt többször jelezte, hogy problémája van az étellel, írásbeli panasszal nem élt. Állította, hogy hasmenése volt, az étrend ártalmait úgy kívánta kivédeni, hogy nem ette meg a tejtermékeket, illetve abból kevesebbet evett. Nyilatkozata szerint orvosi vizsgálaton nem volt.

Alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte a felperes perköltségben marasztalása mellett. Elismerte, hogy a felperes részére az orvos zsír-, fűszerszegény és tejmentes diétát rendelt, összesen két napig nem biztosított részére tejmentes diétát, azonban hivatkozása szerint mindez egészségügyi problémát nem okozott a felperes részére. Felperes nem jelezte, hogy kifogásai vannak az étrenddel szemben, illetve az orvosi vizsgálaton nem vett részt, egészségügyi problémái nem adódtak az elhelyezése során. Az alperesi intézetben való tartózkodása időszakában összesen egy panasa volt a felperesnek, amely irattovábbításra vonatkozott.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 forint perköltséget. A le nem rótt 36.000 forint kereseti illetékről akként rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

A keresetet a Ptk. 6:548. § (1) bekezdés, 2:42. § (1) bekezdés, a 2:43. §, 2:51. § (1) bekezdés és 2:52. § (1) bekezdés alapján bírálta el. Megállapította, hogy a felperes 10 napig tartózkodott az alperesnél. Részére tejmentes diéta volt előírva, azonban ezt az alperes csak részben biztosította. Mindebből azt a következtetést vonta le, hogy az alperes a felperes egészségi állapotának megfelelő étellemezésére vonatkozó kötelezettségének nem tett eleget maradéktalanul. Önmagában azonban az, hogy pár nap időtartamra az alperes nem az előírt tejmentes diétát nyújtotta, nem eredményezi a felperes egészséghez fűződő jogának megsértését. Nem tekinthető köztudomású ténynek, hogy a tejmentes diéta elmaradása a felperes egészséghez fűződő jogát sértette.

Jogszabályszegésnek nem közvetlen következménye a személyhez fűződő jog megsértése, az csak akkor jár személyiségi jogi sérelemmel, ha a felperes az étellemezés következtében megbetegedett, vagy bármilyen egészségügyi problémája merült fel. A rendelkezésre álló iratok alapján nem volt megállapítható az, hogy a felperesnek az intézetben való tartózkodása idején egészségügyi problémája volt, mert nem jelentkezett orvosi vizsgálatokra, az egészségügyi problémákat akként előzte meg, hogy a tejtermékeket nem fogyasztotta. Ugyanakkor rögzítette, hogy az alperesnél a felperes 10 napig tartózkodott, két nap kivételével tejmentes étrendet biztosított a felperes részére. Ekként az elsőfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy bár ténylegesen az alperes nem biztosította maradéktalanul a felperes részére az előírt diétás étrendet, azonban ez a felperes egészséghez fűződő jogának sérelmével nem járt. A felperes nem bizonyította és nem is állította, hogy egészségügyi problémái merültek volna fel. Erre vonatkozóan bizonyítást nem ajánlott fel.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg és a keresetnek adjon helyt.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az általa megjelölt tanút nem hallgatta meg, pedig releváns adatokkal szolgálhatott volna a peridőszakra vonatkozóan, mivel zárvatársa volt. Többször indítványozta a tanú meghallgatását, de ennek az elsőfokú bíróság nem tett eleget, mely az Alaptörvény XV. cikkét is sérti. Az ítéleti tényállásban az szerepel, hogy a felperes 2016. február 23. napjától tejmentes diétát kapott. Az intézet .../2015. számú parancsnoki intézkedésének 3/a számú mellékletéből, a napi ételmezési okiratokból egyértelműen megállapítható, hogy 2016. február 20-tól február 24-ig az 1. emeleti ételmezési létszámban nincs tejmentes diéta. Az alperes védekezése az volt, hogy a felperes részére 2015. november 2-ig volt kiírva tejmentes diéta, ezért a tárgyaláson először nem is vitatta, hogy 200 grammos tejmentes diétát nem biztosította felperes részére. Indítványozta, hogy az ítélet tábla idézze meg **T.J.-t** tanúként, aki arra tud nyilatkozni, hogy a felperes a diéta hiányát szóvá tette, sérelmezte.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben, felperest marasztalja perköltségben.

A felperes 2016. február 19. és 2016. február 29. között tartózkodott az alperesnél. Ezen időszak alatt két napig nem kapott tejmentes étkezést. A perben igazolást nyert, hogy február 19-én a küldő intézet látta el étellemmel. Február 20-22-ig terjedő időszakban a felperes nem kapott tejmentes diétát, legalábbis okirattal nem igazolható. Az elsőfokú eljárásban csatolt okiratok azt igazolják, hogy a felperes tejmentes diétát kapott a fenti két napot kivéve. Felperes nem igazolta a per során, hogy nem kapott tejmentes diétát. Azt sem igazolta, hogy a nem megfelelő étkezés számára egészségügyi problémákat okozott. Meghallgatása során elmondta, hogy ebben a két napban nem volt rosszul, hiszen nem ette meg a tejes ételeket. Orvosnál nem járt, orvosi kezelést nem vett igénybe, ápolói ellátást nem igényelt, panaszt, kérelmet nem terjesztett elő az étkezés miatt. Helyesen állapította meg ezért az elsőfokú bíróság, hogy a fenti két napot kivéve a felperes megfelelő étkezésben részesült. A két napi nem megfelelő étkezés pedig nem okozott olyan problémát a felperesnek, amely az egészségére károsan hatott volna, hiszen ezt a perben nem igazolta.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálásához szükséges mértékben a tényállást feltárta, az irányadó jogszabályokat felhívta, majd azokat helyesen alkalmazva érdemben is helyes döntést hozott.

A 2013. évi V. törvény [Ptk.] 2:42. § (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy törvény vagy mások jogainak korlátai között személyiségét szabadon érvényesítse és abban őt senki ne gátolja. A (2) bekezdés szerint az emberi méltóságot és az abból fakadó személyiségi jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. A személyiségi jogok a törvény védelme alatt állnak. A Ptk. 2:43. § a) pontja alapján a személyiségi jogok sérelmét jelenti többek között az élet, a testi épség és az egészség megsértése.

Az alperes a büntetés-végrehajtásra vonatkozó feladatának ellátásával közhatalmi jogkör gyakorol, amelynek során az elítélt személyi

szabadságát törvényi felhatalmazás alapján korlátozza. Amennyiben az alperes olyan, rá vonatkozó büntetés-végrehajtási szabályt sért, amely egyben az elítélt testi épsége, egészsége sérelmével jár, ez a szabályszegés a Ptk. 2:43. § a) pontja alapján személyiségi jogi sérelmet alapozhat meg. Helytállón mutatott rá ezért az elsőfokú bíróság arra, hogy felperes kötelessége annak bizonyítása volt, hogy az alperes jogellenes mulasztásával összefüggésben egészséghez, testi épséghez fűződő személyiségi jogát sérelem érte.

A büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény 122. § a) pontja alapján az elítélt jogosult a higiéniai feltételeknek megfelelő egészséges elhelyezésre, az egészségügyi állapotának megfelelő ételmezésre, egészségügyi ellátásra, megfelelő ruházat biztosítására. A szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII. 19.) IM rendelet 128. § (5) bekezdés szerint az elítélt részére a bv. orvosi javaslat alapján - a vonatkozó normakereten belül - egészségügyi állapotának megfelelő ételt kell biztosítani.

Kétségmentes, hogy dr. **B.Z.** orvos a felperes számára 2015. november 2. napjától 2017. október 16. napjáig diabetikus zsír- és fűszerszegény étrend, 2015. november 2. napjától 2017. október 16. napjáig diabetikus 200 gramm tejmentes étrend biztosítására utasította alperest. A 15.P.22.166/2016/5. számú beadványának mellékletéből megállapítható, hogy a felperes 2016. február 19. napjától 2016. február 26. napjáig az intézet 1. emeletén, majd február 29. napjáig a 3. emeletén került elhelyezésre. A napi ételmezési létszámot igazoló okirat szerint az 1. emeleten 2016. február 20-tól 2016. február 24-ig tejmentes étrendet egyetlen fogvatartott sem kapott. Nem vonható kétségbe ekként az a tény, hogy alperes a felperes részére az orvosi utasításnak megfelelő tejmentes étrendet ezen időszakban nem biztosította, amely jogellenes mulasztás, azonban a felperes egészséghez fűződő jogának sérelmével nem járt. A felperes egészségének károsodásáról maga sem számolt be, a 22.P.22.166/2016/10. számú tárgyalási jegyzőkönyvben akként nyilatkozott, hogy hasmenése volt, amelyet úgy védett ki, hogy nem ette meg a tejterméket, illetve abból kevesebbet evett. A felperes egészségét érintő jogellenes alperesi mulasztás hiányában az elsőfokú bíróság a keresetet megalapozott érdemi döntéssel utasította el. Helytállón tulajdonított annak is jelentőséget az elsőfokú bíróság, hogy a felperes egészségügyi ellátást a bv. intézetben nem kért, orvosi ellátásban nem részesült. A felperes **T.J.** tanú meghallgatását annak bizonyítására kérte, hogy az ételmezéssel kapcsolatos problémáit az alperesnek szóban jelezte. Ez a tény azonban a fent kifejtettek okán relevanciával nem bír, ezért a tanú meghallgatására irányuló bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság helytálló döntéssel mellőzte.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben és indokainál fogva is helytálló ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta és a felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés és 84. § (4) bekezdés alapján az alperes másodfokú perköltségeinek megfizetésére kötelezte, amelynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján határozta meg. A felperes az eljárás során személyes költségmentesség kedvezményében részesült, ezért

a le nem rótt eljárási illetéket és a pártfogó ügyvéd munkadíját a Pp. 84. § (1) bekezdés a) és b) pontja, továbbá a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. § alapján az állam viseli.

Budapest, 2017. október 17.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Véghe dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró